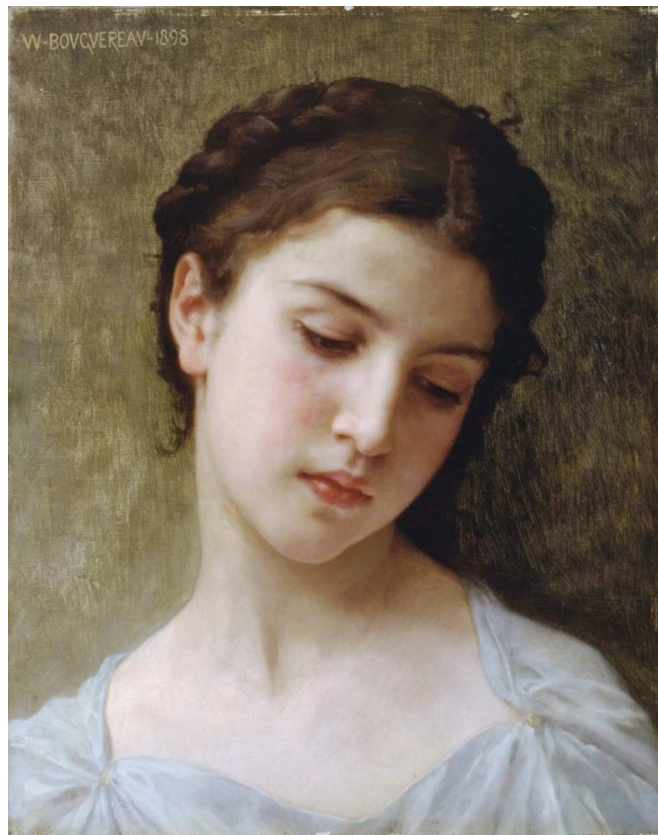

Over Liefde

W.A. Bouguereau (1881) Dawn

W.A. Bouguereau (1898) Tête de Jeune Fille

Het hiernavolgende stuk is een fragment uit het boek *De Meesters van het Verre Oosten* van Baird T. Spalding. Dit boek wordt door velen als een der meest belangwekkende boeken in de esoterie gezien. In dit boek verhaalt de schrijver over zijn reis, 115 jaar geleden, naar Noord-India, China en Tibet, waar hij verlichte meesters tegenkwam die hem en de leden van zijn reisgezelschap onderwezen over het ware en hoogste wezen van de mens. Dit fragment heb ik ontleend aan een vroege druk van dit boek uit 1982. Deze gedateerdheid is terug te vinden in de tekst. Aan het woord is een verlichte wijze die, tijdens een maaltijd, spreekt over de ware aard van Liefde:

Daarna begonnen allen te eten en lieten het zich goed smaken. Het maal was nog niet ver gevorderd, toen onze leider de schone vrouw vroeg, wat zij als Gods voornaamste eigenschap beschouwde. Zonder een ogenblik te aarzelen, antwoordde zij: 'Liefde.' Daarna vervolgde zij: 'De boom des Levens staat geplant in het midden van Gods paradijs, dat is in het diepst van onze ziel en de vrucht, die in de rijkste overvloed groeit en tot de grootste volmaaktheid rijpt, gaaf en leven-gevend, is Liefde. Liefde is door hen, die haar ware karakter begrijpen, het hoogste in de wereld genoemd. Ik kan eraan toevoegen, dat zij de grootste, genezende kracht in de wereld is. Liefde schiet nooit te kort om ieder verlangen van het menselijk hart te vervullen. Het goddelijke Principe van Liefde kan aangewend worden om ieder verdriet, iedere zwakheid, iedere onharmonische toestand en elk gebrek, waaronder de mensheid gebukt gaat, te doen verdwijnen. Met het juiste begrip en de juiste aanwending van de subtiële en onbegrensde invloed der Liefde kan de wereld genezen van haar wonden en de liefderijke mantel van haar hemels medelijden kan alle disharmonie, alle onwetendheid en alle misstappen van de mensheid bedekken. Op uitgespreide wieken zoekt Liefde de dorre plaatsen in het mensenhart op, de braakliggende gronden van het leven en als bij toverslag verlost zij met haar

aanraking de mensheid en verandert de wereld. Liefde is God, eeuwig, onbegrensd, onveranderlijk, zich uitstrekkend tot in de oneindigheid, buiten het bereik van onze visie. Van het einde kunnen wij slechts een visionaire voorstelling hebben. Liefde vervult de wet van haar eigen geest, en zet de kroon op haar volmaakte werk door de Christus in de mensenziel te onthullen. Liefde zoekt steeds naar een weg om de ziel van de mens binnen te stromen en zich aan hem te openbaren als het goede in alle opzichten. Wanneer Gods eeuwige, onveranderlijke stroom van liefde niet gekeerd wordt door de slechtheid en het onharmonische denken van de mens, dan vloeit hij steeds voort, iedere uiterlijke schijn van disharmonie en lelijkheid, die de vrede der mensheid verstoort, voor zich uitdrijvend naar de grote universele oceaan van vergetelheid. Liefde is de volmaakte vrucht van de Geest, zij schrijdt voort, de wonden der mensheid verbindend, grotere toenadering brengend tussen verschillende volkeren en de wereld vrede en voorspoed schenkend. Zij is de polsslag zelve van de wereld, de harteklop van het heelal. De mensheid moet vervuld worden van de stroom van liefde, voortkomend uit het alomtegenwoordige Leven, wil zij de werken doen, die Jezus deed.'

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-